

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति उद्योगप० नैलकंठीये भास्तभावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७३ ॥ गरुड इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

पुरंदरो यसंचित्य वै न ते यपराक्रमं ॥ विष्णुमेवाब्रवीदेनं भवानेव ददात्विति ॥ २६ ॥ विष्णुरुवाच ईशस्त्वं सर्वलोकानां चराणामचराश्रये ॥ त्वया दत्त
मदत्तं कः कर्तुमुत्सहते विभो ॥ २७ ॥ प्रादाच्छुक्रस्ततस्तस्मै पन्नागायायुरुत्तमं ॥ नत्वेन ममृतप्राशंचकार बलवत्त्रहा ॥ २८ ॥ लब्ध्वा वरं तु सुमुखः सुमुखः संव
भूवह ॥ कृतदारो यथाकामं जगाम च गृहान् प्रति ॥ २९ ॥ नारदस्त्वार्यकश्चैव कृतकार्यौ मुदा युतौ ॥ अभिजग्मतु रभ्यर्च्य देवराजं महाद्युतिं ॥ ३० ॥ इति श्रीम०
उद्योगपर्वणि भगवद्धानपर्वणि मातलिवरान्वेषणे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७३ ॥ कण्व उवाच गरुडस्तत्र शुश्राव यथावृत्तं महाबलः ॥
आयुः प्रदानं शक्रेण कृतं नागस्य भारत ॥ १ ॥ पक्षवातेन महतारुध्वा त्रिभुवनं खगः ॥ सुपर्णः परमक्रुद्धो वासवं समुपाद्रवत् ॥ २ ॥ गरुड उवाच भगव
न्किमवज्ञानाद्वृत्तिः प्रतिहता मम ॥ कामकारवरं दत्त्वा पुनश्चलितवानसि ॥ ३ ॥ निसर्गात् सर्वभूतानां सर्वभूतेश्वरेण मे ॥ आहारो विहितो धात्रा किमर्थं वार्यते त्व
या ॥ ४ ॥ वृत्तश्चैष महानागः स्थापितः समयश्च मे ॥ अनेन च मया देव भर्तव्यः प्रसवो महान् ॥ ५ ॥ एतस्मिंस्तु तथा भूतेनान्यं हिंसितुमुत्सहे ॥ क्रीडसे कामकारेण
देवराज यथेच्छकं ॥ ६ ॥ सोऽहं प्राणान्विमोक्ष्यामि तथा परिजनो मम ॥ ये च भृत्या मम गृहे प्रीतिमान् भव वासव ॥ ७ ॥ एतच्चैवाहमर्हामि भूयश्च बलवत्त्रहन् ॥ त्रै
लोक्यस्येश्वरो योऽहं परभृत्यत्वमागतः ॥ ८ ॥ त्वयि तिष्ठति देवेश न विष्णुः कारणं मम ॥ त्रैलोक्यराजराज्यं हित्व यिवा सवशाश्रितं ॥ ९ ॥ ममापि दक्षस्य सुता जन
नीकश्च पः पिता ॥ अहमप्युत्सहे लोकान् समंताद्बोद्धुमं जसा ॥ १० ॥ असत्यं सर्वभूतानां ममापि विपुलं बलं ॥ मयापि सुमहत्कर्म कृतं दैतेयविग्रहे ॥ ११ ॥ श्रुत
श्रीः श्रुतसेनश्च विवस्वानोचना मुखः ॥ प्रसुतः कालकाक्षश्च मयापि दिति जाहताः ॥ १२ ॥ यत्तु ध्वजस्थानगतो यत्नात्परिचराम्यहं ॥ वहामि चैवानुजं ते तेन मा
मवमन्यसे ॥ १३ ॥ कोन्यो भारसहोद्यस्ति कोन्योस्ति बलवत्तरः ॥ मया योऽहं विशिष्टः सन् वहामीमं सबांधवं ॥ १४ ॥ अवज्ञायतु यत्ते हं भोजनाद्व्यपरोपितः ॥ ते
न मे गौरवं नष्टं त्वत्तश्चास्माच्च वासव ॥ १५ ॥ अदित्यां यइ मे जाता बलविक्रमशालिनः ॥ त्वमेषां किल सर्वेषां बलेन बलवत्तरः ॥ १६ ॥ सोऽहं पक्षैकदेशेन वहामि
त्वांगतक्लमः ॥ विमृश त्वं शनैस्तात कोन्वत्र बलवानिति ॥ १७ ॥ कण्व उवाच सतस्य वचनं श्रुत्वा खगस्योदकं दारुणं ॥ अक्षोभ्यं क्षोभयं स्ताक्ष्यं मुवाच र
थ चक्र भूत् ॥ १८ ॥ गरुत्मन्मन्यसे त्मानं बलवंतं सुदुर्बलं ॥ अलमस्मत्समक्षं ते स्तोतुमात्मानमंडज ॥ १९ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥